

UVOD

Izraz "psihologija" je sastavnica koja potječe iz grčkog psiha (ψυχή) = duh, duša, život, um, dah i logos (λόγος) = govor, studij, rasuđivanje. Doslovno tako psihologija znači studij duha ili duše. Značenje pojma ostaje nepromijenjeno sve do šesnaestog ili sedamnaestog stoljeća, kada mu je pridodano novo značenje u smislu "znanost o svijesti". Moderna psihologija je prirodna i društvena znanost koja se bavi mozgovnim procesima i njihovim izražavanjem u ponašanju. Psihologija nastoji sustavnim empirijskim istraživanjima steći znanje o uzrocima i načinu ponašanja ljudi (i životinja), te o tome na koji način ljudi doživljavaju svijet u kojem žive. Među psihičke procese ubrajamo razmišljanja, osjećaje (emocije), i motivacije. Povijesno, psihologija je bila disciplina filozofije, iz koje se izdvojila 1879. godine osnivanjem prvog psihologijskog laboratorija u Leipzigu. Tek 1980. godine psihologija postaje priznata kao prirodna znanost.

Svaka znanost određena je metodama kojima se u istraživanju koristi. Kao empirijska znanost psihologija istražuje samo ono što se može opažati i provjeriti, a do spoznaja dolazi sustavnim istraživanjima. Glavne metode psihologijskog istraživanja jesu samoopažanje, opažanje u prirodnim uvjetima, anketno ispitivanje, proučavanje slučajeva i eksperiment.

Proučavanje tematike razvoja psihologije je širok pojam i to kako se je ljudsko razmišljanje djelilo a i samim tim usavršavalo tematika je različitih naučnika no najbitnije je napomenuti da kako bi smo opisali razvoj psihologije trebamo spomenuti pionire psihologije koji su svojevrsnu znanost usavršili do današnjih proporcija.

RAZVOJ PSIHLOGIJE

Jedan od najvećih psihologa je Herman Edinghaus. On je 1907 godine rekao:

„Psihologija ima kratku povijest, ali dugu prošlost“

Prvi dio rečenice da psihologija ima "kratku povijest" - znači da je psihologija kao samostalna nauka još mlada. Prošlo je jedva 150 godina od značajnijih datuma kao npr. datum kada se pojavila Fehnerova knjiga: "Elementi psihofizike".

U razvoju psihologije razlikujemo 2 perioda:

1. traje od prvih interesovanja čovjeka za sebe i svoje bližnje pa do 19. vijeka. (Čovjek je društveno biće koje živi, radi, kreće se među drugim ljudima. Samim tim upućen je na saradnju s drugim ljudima i on traži njihovu pomoć, podršku ili im i sam pomogne. Tako da je od najstarijih vremena ljudima bilo stalo do toga da nađu način i put kako bi mogli što lakše i jednostavnije upoznavati ljude koji ih okružuju. Metoda putem koje su se ljudi upoznavali bila je kako kaže neki psiholozi "metoda vlastite kože", jer čovjek je tek na vlastitoj koži mogao iskusiti kakav je onaj pojedinac s kojim ga je život doveo u dodir. Ova metoda je veoma skupa jer je mnogim ljudima donijela gorka iskustva, međutim vrlo često i danas se oslanjamo na tu metodu. Osim ovoga čovjek se oduvijek interesirao ne samo za svijet oko sebe već i za ono što se odvija u njegovoj svijesti: zasto mu je nešto interesantno, a nešto ne, zasto je nekada neraspoređen, umoran itd.)

2. traje od sredine 19. vijeka pa do danas.

U prvom periodu psihologija nije samostalna nauka nego je u sklopu sa filozofijom. Smatralo se da je svijest, odnosno ono psihicko isključiva domena filozofije i da neka posebna nauka niti je potrebna, niti je moguća. Ali ova koncepcija pokazala se neodrživom, te je proces odvajanja psihologije od filozofije neprekidno tekao, iako prilično sporo. Grčki filozofi su se prvenstveno zanimali za pitanja duše: sta je duša, od čega je duša načinjena, gdje se nalazi itd.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com